

Ad notam Rákóczi

„Országunknak, magunknak,
Faj minden maradékinknak!”

(Rákóczi-nóta)

*Nem fogunk még letűnni,
Se hullani, mint légy, s szűnni, Legyűródni,
Belülről szív pedig és szúr,
Zúz, tép, fal, eszi
Nem csak a húst, fölemészti
A szíveket is,
Jonhodat!
Egüinket is lopja, dúlja,
Elölünk éli
Föl a Földet, szít
Gyűlöletet kinn
És benn. Háborúság itt, Veszedelem amodaát,
S övé mind a kincs.*

*Nem fog rajtunk a fegyver,
Akármilyen sok, le nem ver,
Sobasem nyer
Csatát rajtunk. Hú pártfogót
Alakít, színlel.
Lovag, vitéz? Sisak mögött
Mégis az ellen
Ó, csak ő.
Hány alakban, hírt dagasztva,
Szájálva fennen
Nőtteti benned
A bűnt, félelmet:
Ne légyen hova lenned.
Agyadba fúr, hogy üritse
Beléd a szennyet.*

*Kit vettek drága áron:
Ágál fölöttünk állón,
És egy petákot
Sem ér, am'ért minket elad*

*Ily olcsóságon
Kótyavetyél házat, hazát
Csecszopót vámol,
Harácsol.
Glóbuszunknak rablóival
Együtt dorbézol.
Lett janicsárból,
Rablólovagból,
Ki mirajtunk országol.
Hitben sose fogyatkozón
Csak megmaradunk.*

*Csabolnak és uszulnak,
Pallér süvölt, kopó nyüszít,
Ki lapulhat,
Az a nyertes. Aki látszik,
Majd meglakolhat.
Szavunk sincs hát, fölül s alul
Mindenki hallgat.
Bezárták
És elvágták a jajunkat.
Sírók, siratók
Mind elnémulnak,
Nincsen egy fobász,
Könyörületért egy hang.
Sívó homok már ez a táj,
Nem az otthonunk.*

*Elárulta nyelvünket,
Disznó falja gyöngyeinket,
Isten szava
Meggyalázva. Árad, duzzad
Fertő, hazugság.
Elönt minket a hamisság,
Fejbúbunkig ér.
De babér
S a látszatglória lehell.
Az áldiadem
S balandzsa-beszéd
Senkit nem igéz.
Ripacskodik, zsonglőrködik,*

*Mintha csupán cirkuszporond
Volna alatta.*

*Reánk tekint mi Urunk,
Gondol Miasszonyunk velünk,
Érzékeink
Üzenete érintgeti,
S lelkiünk műveli.
Fölragyognak, ím, jelei,
Szárnyak verdesik
Ablakunk.
Valabol már készülődik
Mi megsegítőnk.
Hulltán hullva is
Megemelkedik
Szípolyozott országunk.
Száll, jön angyali légió,
S megmenekülünk.*